

At nu vore Brænderier, der allerede i Forveien ere høist ubeldig stillede, og som i de senere Aar have havt meget at kæmpe med, have lidt Støde ved Loven af 31te Marts 1882, kan ikke betvivles. Vort Marked har været overfyldt med de ovennævnte sekunda Varer, og Priserne paa vore Fabrikata ere derved bleve overmaade trykkede. Stillingen er saaledes, at, hvis nævnte Lov forlænges paa samme Vilkaar som hidtil, vil vor Virksomhed efter nogle Aars Forløb rimeligvis helt blive standset. Hele Spiritusfabrikationen vil da samle sig paa nogle faa Fabrikanters Hænder, medens vore Brænderier maa nedlægges; men at dette ikke kan være gavnligt for Landet, behøver næppe nogen nærmere Paavisning.

Det høitærede Udvalg vil af Foranstaaende kunne forstaa, at vi ikke ønske Loven af 31te Marts 1882 forlænget, hverken for 5 Aar eller endog blot for en kortere Tid. Men, skulde der være Tale om at forlænge Lovens Gylbighed, tillade vi os at henstille om dens Forlængelse ikke burde gjøres afhængig af, at den spanske Handelsstrakt saamtidig kunde træde i Kraft; thi der kunde da maa ske derigjennem aabnes et nyt Marked til Afledning af en stor Del af vor overflødige Produktion, og vore Forhold herhjemme paa denne Maade blive mere regulære.

Bestyrelsen for Brændevinsbrænderlauget i Kjøbenhavn, den 11te Februar 1887.

C. Meyer,
Formand.

(Ved Peter Hansen, og Peter Søberg, og S. P. Rasmussen.)

B. M. Orinck, J. William, og C. Petersen.